

Haapa ja leppä

Kirjoittanut Tiera Laitinen

Korkealla taivas kaartui,
ylempänä päivä paistoi
- ylemmäs hamusi haapa.
Hohti auringon hopea
varttuvalla varrellansa,
väikkyivät valot ja varjot
leikkivässä lehvästössä.

Sen näki etäältä leppä.
Katsoi haavan kasvamista:
silokylki, leikkilehti,
varsi suora ja solakka.
Katsoi sitten itseänsä:
rosokaarna, tahmalehti,
rungosta sydän lahonnut.

Leppä karhulle puheli:
"Karhuseni, kuomaseni,
katso haavan hulttiota,
taimea tapoja vailla:
kasvaa vallan kauheasti,
pian on meitäkin pitempi;
liehuttelee lehtiänsä
ihan kiusaksi minulle.
Juokse tuonne, iske kiinni,
riivi lehdet, ruhjo runko,
kaada maahan häijy haapa,
hävitä hävytön taimi!"

Karhu mennä löntysteli,
löntysteli, köntysteli.
Haavan luokse tultuansa
puhutteli puuta nuorta:
"Mitäs leuhdot lehdilläsi,
laajentelet latvustasi
harmiksi lepän rehevän,
muiden puiden miel'pahaksi?"

"Enhän leuhdo lehtiäni,
tuuli niitä liikutteli;
enkä kasva kiusallani,
kohti taivasta tavoitan
koko metsän kunniaksi!"

"Älä hölmöjä höpise.
Pois lehdet lepattavaiset

Haapa ja leppä

Kirjoittanut Tiera Laitinen

---

sekä latva liian pitkä.
Leppä on suurin lehdon puista,
vehrein kaikista vesoista.
Jos et tottele minua,
silloin runkosi rusennan,
latvan syötän maan madoille,
jäniksille jäykät oksat."

Haapa harmaja havahti.
Lehdet vihreät varisti,
yksin syksyä odotti
muun metsän kukoistaessa.